

Euroliid. Jah või ei!

Referendumil euoliiduga liitumise üle peab igaüks tegema otsuse. Kes ütleb jah, kes ei, mõni hiilib hoopis kõrvale – ei lähegi otsustama.

Otsustada ei ole kerge, küsimusi ja kahtlusi võib olla palju.

Alles saime ühest liidust iseseisvaks, nüüd kipume uude.

On paratamatu, et maailm muutub, ka meie iseseisev riik peab muutustega kohanema. Hea oleks, kui on liitlasi, kelle püüdlused ja huvid on samad mis meil, kellelt võib vajadusel saada tuge ja abi. Eesti ärkamisajast alates oleme end pidanud Euroopa kultuuri- ja majandusruumi kuuluvaks. Nüüdisaegne Euroopa on iga maa huvide ja vajaduste paremaks kaitsmiseks ning edendamiseks otsustanud ühineda euoliitu. Kutsuvad meidki. Kas on meil põhjust nüüd ei öelda ja ligi poolteist sajandit hoitud kurssi muuta? Kust peame otsima teisi liitlasi – taevaste või maa-aluste jõudude seast? Kas on meil alust arvata, et Soome, Rootsi, Suurbritannia või Saksamaa euoliitu ühinenuuna pole enam iseseisvad riigid?

Me ei teagi täpselt, milline euoliit on ja mis temast saab.

Ega euoliit saa vist kunagi lõplikult valmis. Tema näo kujundavad liikmesmaad. See sünnib demokraatlikul teel – arutades ja vaieldes, kompromisse tehes ja kokkulepped sõlmides. Meid ei võetaks seal kuulda vaid juhul, kui me midagi öelda ei oska või kui meil omi mõtteid ja ettepanekuid pole.

Siis hakatakse Brüsselist meile dikteerima, kuidas olla ja mida teha, kui palju ja kuhu tohib haiglaid avada, kuidas haigeid ravida, isegi vürtsikilu mõõtmed kirjutatakse ette.

Kilu soovituslikke kvaliteediparameetreid peame jälgima, juhul kui soovime oma kaupa euoliidu maades müüa. Sealne ostja nõuab garanteeritud kvaliteediga kaupa. Tervishoiu korraldamine ja planeerimine on iga maa siseasi. Võime avada nii palju ja nii suuri haiglaid, kui otstarbekaks peame, arendada eriarstiabi, nagu soovime, või seda mitte teha. Tuleb vaid silmas pidada, et euoliidus on inimestel vaba liikumisvõimalus, ja kui meie maal on arstiabi nigel, lähivad haiged end mujale ravima. Seda keelata ei saa!

Ärme kiirustame, jõuame ka hiljem liituda.

Nii mõtleb ka kägu – las teised linnud teevad pesa valmis, kui saab küllalt pehme, poetame ka oma muna sisse. Euoliit ongi selleks loodud, et liikmesmaade huvisid ja saavutusi kaitsta. Võõraid mune nad oma pessa ei taha.

Nii tulebki euroreferendumil vastata vaid küsimusele, kas oleme iseseisva riigi vabad kodanikud, kes on võimelised oma saatuse üle ise otsustama ja selle eest vastutust kandma. See otsus määrab meie riigi ja rahva saatuse pikaks ajaks, ka selle, kuidas elavad meie lapsed ja lapselapsed. Kui meie vana-vana-vanemad ja vanavanemad Vabadussõtta minekul oleksid kõhelnud ja vaid hetkehuvisid silmas pidanud, oleks meil praegu palju lihtsam – oleksime suure riigi võõrandamatut osa – ja ei mingit euroudu!

Väino Sinisalu
eestiarst@eestiarst.ee